

Halina Bogusz

"Poznańska Szkoła Pediatrii
1912-2012", Henryk Siciński, Poznań
2012 : [recenzja]

Acta Medicorum Polonorum 3, 223

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Henryk Siciński, Poznańska Szkoła Pediatrii 1912-2012, Poznań 2012, ISBN 9788375971842

Nakładem Wydawnictwa Naukowego Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu ukazała się praca doktorskiej dra Henryka Sicińskiego, absolwenta poznańskiej uczelni, doświadczonego pediatry, a więc i wychowanka szkoły, która stała się przedmiotem jego badań i dysertacji.

Książka powstała z okazji jubileuszu dziewięćdziesięciolecia poznańskiej pediatrii akademickiej. Kilkusetstronicowa publikacja oparta jest na bogatym materiale źródłowym i zawiera cenny i obszerny zbiór faktów i nazwisk związanych z poznańskim światem pediatrii. Czytelnicy związani z poznańską uczelnią pochodzący ze środowiska lekarskiego zapewne spotkają tu wiele znajomych nazwisk i postaci swoich mistrzów.

Cenne i wyczerpujące są biogramy twórców poznańskiej pediatrii: Karola Jonschera, Olecha Szczepkiego i Teodora Rafińskiego, a także ich następców i kontynuatorów, których działalność nadała charakterystyczny rys poznańskiej szkole pediatrii. Zdaniem autora, do specjalności tego ośrodka i szkoły należały przede wszystkim szczególna wrażliwość na cierpienie małych pacjentów i stawianie zawsze na pierwszym miejscu ich dobra. Drugim wyróżnikiem opisywanego środowiska jest krąg zainteresowań naukowych i badawczych obejmujący przede wszystkim gastroenterologię z dietetyką, onkologię i hematologię oraz pulmonologię z alergologią i aerzoloterapią.

Niezaprzeczalnym walorem pracy jest technika wywiadu kwestionariuszowego, której użył autor, przeprowadzając rozmowy z wszystkimi żyjącymi profesorami pediatrii w Poznaniu. Zapis tych rozmów, przedstawiony w aneksie dodaje książce kolorytu, zbliża do rzeczywistości, pokazując niekiedy – by użyć sformułowania profesora Wojciecha Cichego – poznańskie pediatryczne *la vie quotidienne*. Szkołę tworzą zawsze przede wszystkim ludzie i Ci ludzie ożywają niejako w opowieściach ich uczniów, dziś niekiedy zacnych już nestorów poznańskiej uczelni.

Książka wypełnia dotkliwą w moim mniemaniu lukę w zakresie udokumentowania dziejów poznańskiego leczenia dzieci, zwłaszcza okresu ostatnich lat. Warto do niej sięgnąć teraz, kiedy opisywana historia spotyka się jeszcze z teraźniejszością. Po latach będzie także zapewne świadectwem estymy, jaką darzyli wychowankowie swoich mistrzów i źródłem opartych na dokumentach faktów z historii poznańskiej uniwersyteckiej pediatrii.

Zasmuca jednak uboga szata graficzna książki, stosunkowo mała liczba zdjęć, które z pewnością pomogłyby czytelnikowi w zbliżeniu się do realiów poszczególnych okresów historii pediatrii – niezbyt odległej co prawda, ale jednak odmiennej i najmłodszej generacji czytelników nieznannej.